

NOVINKY

40

Leden-březen

2024

ZPRAVODAJ SO

ročník 9

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

SLOVO BÁSNÍKA K NOVÉMU ROKU

„Jeho pravé jméno, Emil Frída, říká málo i dnešním maturantům; umělecké jméno **Jaroslav Vrchlický** by si však měli pamatovat. A nejenom oni“ říká **Zdroj** v internetu. Ukázka mluví sama za sebe:

***Za trochu lásky šel bych světa kraj,
šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý,
šel v lednu, ale v duši věčný máj,
šel vichřicí, však slyšel zpívat kosa,
šel pouští a měl v srdci perly rosy
- za trochu lásky šel bych světa kraj.
Jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí.***

„To jsou snad nejznámější verše Jaroslava Vrchlického. Napsal je v roce 1894 (bylo mu tehdy jedenačtyřicet let), a uložil je do své sbírky Okna v bouři. Nedožil se ani šedesátky. Za tuto dobu, osudem mu vyměřenou, přivedl na svět přes 200 svazků, z toho více než 80 básnických sbírek a 50 divadelních her. Jeho rod pocházel z Brandýsa nad Labem. Mezi jeho předky lze najít nápravníky (tedy šafáře), formany, kupce, ale nejvíce z nich se vyučilo za kožešníky.“

Zdroj viz:

https://www.psanci.cz/literatura_dilo.php?id=262

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

90 let br. Jiřího Lukšička – Rysa
Družinovka Hanácké a Plajnerovy družiny ve Zlíně
Jablonné nad Nisou - uctění Památky zesnulých
Jednání OR SO 14-11-2023 v Praze
Schůzka Pražské družiny SO 14. 11. 2023
Schůzka Hanácké družiny SO 22. 11. 2023
PD SO tradičně v Šárce u borovičky

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Zamyšlení vůdkyně SO na Výroční schůzi 2023 a údaje o počtu členů a věkových poměrech.
Stříbrná Syrinx ses. Hanči Součkové z Uher. Brodu
Příběh br. Josefa Pánka z Hanácké družiny SO
Br. Jan Šolc – Kol obdržel Řád TGM 2. Třídy
Listopadové a prosincové setkání – br. Mao

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Básník Václav Renč
Podcasty br. Miroslava Doubravy - Akely
Žetony bratra Scampa, zemřelého 14. 11- 2023

NAVŽDY ODEŠLI

Jiřina Magnusková z Frýdku-Místku
Věra Doubková – Tečka z Karlových Varů
Václav Bedřich – Duchna z Českého Krumlova
Jarmila Lišková – Jarka z Plzně
Karel Schwarzenberg – Praha - Vídeň
Vladimír Míka – Míra z Teplíc
Slavoj Chodounský – Robin z Prahy

Souborné informace o Jaroslavu Vrchlickém viz odkaz:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Vrchlick%C3%BD

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Bratr **Jiří Lukšíček**

(*16. srpna 1933 v Praze)

je politický vězeň a skaut, známý pod skautskou přezdívkou **R y s**.

Je nositelem velké řady ocenění a vyznamenání, mezi které patří také Cena Paměti národa z roku 2021 anebo Řád stříbrného vlka z r. 2014; doživotním členstvím v Čestném Svojsíkově oddíle byl vyznamenán již r. 1997.

Jako instruktor patří do kruhu PLŠ a ČILŠ i vůdcovských kurzů Junáka.

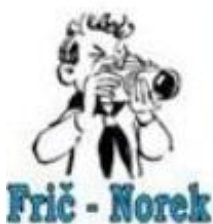
Domovské středisko OSTRŽÍŽ Praha 4 dne 25. 9. 2023 uspořádalo oslavu jeho devadesátin – přítomni byli staří i mladí, vč. některých členů SO.

Ve Svojsíkově oddíle patří do Pražské družiny, jejích schůzek se pravidelně účastní a s energií jemu vlastní se účastní besed; patří mezi vážené účastníky Výročních schůzí celého SO.

Družina Hanácká společně s Plajnerovou družinou 19. 10. 2023 jely do Zlína. Zlín je městem nejen Baťovců, ale i cestovatelů Zikmunda a Hanzelky.

DRUŽINOVKA VE ZLÍNĚ 19.10.23

A šlo se do Regionálního muzea jihovýchodní Moravy, kde je velká sbírka historických, ale i současných, bot z celého světa. Strojů na výrobu bot.

A nejen to. Je zde i replika vozu Tatra 87 (originál je v TM Praha) Zikmunda a Hanzelky, se kterou projeli část světa – viz první fotolist této zprávy.

Poté jsme se přesunuli k Universitě Tomáše Bati, jejíž budovy navrhla architektka Eva Jiříčná.

Průvodcem Rektorátem a dvou budov Fakulty humanitních studií byl Ing. Blažek.

Po občerstvení v Orlovně Zlín jsme odpoledne navštívili budovu Kongresového centra, kterou též navrhla architektka Eva Jiříčná.

Průvodkyní nám byla Bc. Veronika Cáchová.

Zprávu podává J. Frič – Norek

**17. akce OS
Jablonec n.N.
"UCTĚNÍ
PAMÁTKY ZESNULÝCH
členů stř. "KRISTAL"**

JÁNOŠÍK	OSTRÁ SEKERA	MARU	GIGA	SUMEC	MARTA	MIKI	
ŠIK	MARABU	Vlaislav Prejza	Ríša Hofman	EDI	RIKI	BOB	AŤKA
BUBLINA	HANESKA	PATRON	ROBIN	PIRÁT	GAY	AKELA	TAŤKA
BARON	ROSOMÁK	HONZÍK	ŠIKOVATELKA	MALAMI	PULEC	VALDA	
KIM	RAMBO	SUMČÍK	GRIZZLY	PÁTER	SLÁVEK		

Pozdrav z podzimního Jablonce nad Nisou, z uctění Památky zesnulých našich blízkých a členů střediska "Křišťál Jablonec n.N." Za 91. oddíl oldskautů "Křišťál" přeje vám do další činnosti jen to nejhezčí, především zdraví a spokojenost. Antonín Wiener – Mao.

Presentace celé akce zde [ke stažení](#).

Oddílová rada SO_14.11.23

PRAHA

Po jednání OR SO si zájemci prohlédli pražské Klementinum.

*Přítomna byla i mistonáčeLNÍ KD
ses. Ladislava Marešová - Želva*

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny SO na Celnici dne 14. listopadu 2023

Po přivítání sestrou rádkyní Amálkou jsme společně zahájili dnešní schůzku 1. slokou Junácké hymny.

Poté jsme minutou ticha uctili památku **bratra MUDr. Václava Bedřicha** - zemřel 22. září 2023 ve věku 91 let - byl původně z Prahy, poté skautoval v Českém Krumlově a do Prahy se vrátil před Covidem, takže jsme se společně moc neužili, neboť po Covidu se staral o svou milovanou ženu Evu a na schůzky se již nedostal.

Amálka připravila dva citáty, které se hodí k dnešnímu programu.

Citáty:

„Co je život jiného, než řada stanic, kde jsme zmeškali nebo chytili svůj vlak.“ — John Galsworthy

„Někdy nám život připravuje různé zkoušky. Zkoušky hněvu, strachu, zlosti a nejistoty. Těmito zkouškami musíme projít, abychom se posunuli v životě na další úroveň vývoje. Proto je důležité zpomalit, když jede vlak moc rychle a pustit na chvíli to, co se potřebuje nadechnout...“ — Lucie Staňková

Ve svých řadách jsme uvítali naše dnešní hosty, jsou to:
sestra **Ladislava Marešová - Želva** - místonáčelní KD, která se zajímá o činnost družin SO a
bratr **Pavel Zejšek - Merkur** - rádce Podbrdské družiny SO, který si pro nás dnes připravil povídání o mašinkách a historii železniční dopravy na Kladensku.

Amálka zmínila narozeniny

v listopadu:

bratr Vladislav Jech - Kamzík - 6. 11. 1939 - 84 let

bratr Petr Maišaidr - Kim - 15. 11. 1940 - 83 let

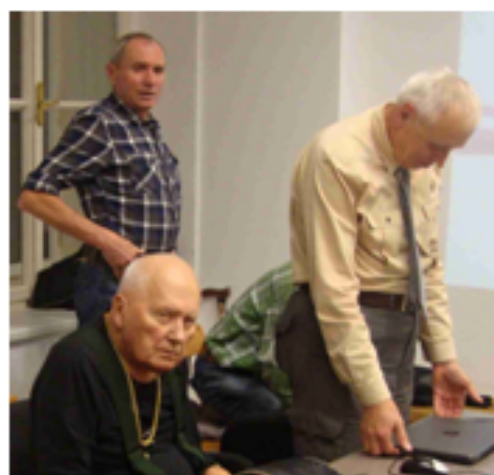
v prosinci:

sestra Ludmila Bělovská - 1. 12. 1940 - 83 let

sestra Dana Seidlová - Pirátka - 12. 12. 1929 - 94 let

Všem přejeme šťastné dny a pevné zdraví.

Ti, kteří již nemohou na naše schůzky docházet, jsou ve spojení s rádkyní a ta jako vždy nezapomíná vyřídít jmenovitě jejich pozdravy. Naše díky a pozdravy zase míří za nimi zpět.

V lednu bychom měli mezi sebou uvítat nové tři členy, Amálka proto prosí, abychom na lednovou schůzku přišli ve skautském kroji.

Slova se ujímá bratr Merkur a my ostatní zaujatě nasloucháme zajímavému povídání „**Stopař na kolejích - putování po kolejích kladenského regionu**“ o počátcích železniční dopravy, kdy se ještě náklady vozily na koněspřežkách, až se postupem času železnice modernizovala do

podoby, jak ji známe nyní.

Některé tratě vymizely, jiné slouží dodnes, některé téměř v původní podobě.

Povídání zpestřené promítáním dobových obrázků a fotografií bylo velmi zajímavé. Merkur poutavě vyprávěl o starém Kladnu a přilehlých vesnicích, které jsou dnes již součástí města.

Během vyprávění stihl Merkur odpovídat na dotazy některých posluchačů. Přikládám několik fotek, které pořídil Derviš s Amálkou.

V 18:00 jsme se rozloučili večerkou v Gilwellském kruhu.

Ještě připomínám **Borovičku v úterý 12. 12 v 16:00** v Šárce a družinovou Tříkrálovou schůzku v **úterý 9. ledna 2024 v 16:00 hod na Celnici**.

Zapsala Amálka, foto Derviš

Družinovka Ťanáků Olomouc

22.11.23

22.11.23

**Poslední družinovka
Hanácké družiny
konaná v prostoru
Skaut. institutu
v Olomouci.**

Skautský institut v Olomouci se totiž možná bude muset stěhovat z historické budovy, kde svého času bydlel i W. A. Mozart.

Na schůzku přišli členové skupiny Heroldia aby zde udělili erb rádci družiny br. Zd. Šobrovi - Filovi:

Při přípravě na jaro 2024 bylo ohlášeno, že se do Olomouce chystá přijet na návštěvu Plajnerova družina SO ze Zlína.

Dokumentace od borovičky 12. 12. 2023

Již tradičně jsme se sešli na naší předvánoční vycházce u naší borovičky v Šárce a ještě za světla jsme za nás zapálili 6 svíček, jedna, ta Šéfikova, byla v lucerničce.

Přišlo nás 6 a před svíčkami a borovičkou, která se nám vytáhla už do výšky, jsme si zavzpomínali o vzniku této akce naší pražské družiny SO, kdy hlavní zavzpomínání je vzpomínání na všechny sestry a bratry z naší družiny, kteří odešli na věčnost a nyní se na nás dívají a kontrolují, zda stojíme u borovičky.

Zatím už šárecké údolí kolem nás potemnělo a my, přítomní, v družném rozhovoru o všem možném a společném, jsme si také zavzpomínali na zesnulého knížete Karla Schwarzenberga skauta, na jeho život a na krásně státně vypravené rozloučení s ním v katedrále svatého Víta na Pražském hradě, které si zasloužil a mnohé z jeho konání bylo podle jeho vlastního přání, včetně nakonec zahrané koledy „Narodil se Kristus pán“, kterou jsme i my přítomní u borovičky zazpívali, na ukončení našeho hodinového připomínkového setkání.

S naším pozdravem

zapsal a fotil Derviš

Pražská družina SO byla u borovičky ...

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

1. bod skautského zákona **SKAUT JE PRAVDOMLUVNÝ.**

Milé sestry a bratři,

Jsem moc ráda, že dnes mohu mluvit o tématu, která má v našich životech tak zásadní význam

ODVAZE ŽÍT V PRAVDĚ.

Pravda je jedním z nejsilnějších a nejvíce ceněných hodnot, které lidstvo zná. Odvaha žít v pravdě vyžaduje nejen silnou vůli, ale také morální integritu a odhodlání stát za svými přesvědčeními. Toto téma je stále aktuální a důležité zvláště v dnešním světě, kde se setkáváme s různými formami manipulace, klamu a falešných informací.

Žít v pravdě znamená být upřímný nejen k ostatním, ale hlavně k sobě samému. Je potřeba poznat a akceptovat svou slabost i chyby, což může být někdy obtížné a bolestivé. Nicméně, když se naučíme čelit pravdě a neubírat si z cesty, učiníme obrovský krok směrem k osobnímu růstu a sebepoznání. Také tím ukazujeme ostatním příklad, že pravda je cennější než krátkodobá pohodlnost a že život s pravdivostí má hlubší a významnější smysl.

Odvaha žít v pravdě má rovněž klíčový vliv na společnost jako celek. Pravda je základem důvěry, která je důležitá pro fungování zdravé společnosti. Když si lidé vzájemně nedůvěřují nebo jsou zahlceni lží a manipulací, společnost se stává rozvrácenou a neproduktivní. Naopak, když jednotlivci a instituce vystupují s upřímností a transparentností, vytváří se prostředí důvěry, kde mohou vyrůstat spravedlnost, respekt a spolupráce.

Ovšem žít v pravdě není vždy snadné, zejména v situacích, kdy pravda může mít nepříjemné důsledky nebo vyžaduje oběť. Někdy můžeme čelit tlaku od ostatních, abychom ustoupili od našich přesvědčení a přizpůsobili se většině. V takových chvílích je odvaha stát si za svým a být oddaný pravdě i za cenu možných nepříjemností. Pravda nemusí být vždy populární, ale je nezbytnou podmínkou pro udržení lidské důstojnosti a svobody.

Odvaha žít v pravdě také přináší příležitost k učení se a změně. Když jsme schopni čelit realitě s otevřenou myslí a bez iluzí, můžeme si uvědomit nějaké své chyby a hledat zlepšení. Pravda nás může vést k pochopení, které nás posune vpřed a tím nám umožní dosáhnout cílů a aspirací.

Přestože odvaha žít v pravdě je cenná a obdivuhodná vlastnost, je třeba si uvědomit, že pravda není absolutní a může se jednat o perspektivu jednotlivců.

Je důležité poslouchat a respektovat různé názory, aby se pravda mohla vyvíjet, abychom si byli vědomi své odpovědnosti za sdílení informací a způsobu, jakým používáme pravdu. Máme-li sílu hovořit pravdu, musíme to dělat i s ohledem na druhé, jako uvážlivost.

V závěru je tedy odvaha žít v pravdě nedocenitelnou kvalitou, která nás posiluje jako jednotlivce i společnost jako celek. Pravda je základním stavebním kamenem pro vztahy založené na důvěře a pro společnost, která řídí spravedlnost, respektem. Avšak žít v pravdě znamená neustálou práci na sobě, schopnost, stát si za svými přesvědčeními a odolávat tlaku odlišných názorů. Pokud si zachováme odvahu a integritu, můžeme se posunout blíže, ke skutečnému smyslu a naplnění života.

Předneseno na Výroční schůzi SO dne 16. 9. 2023

Marie Kůsová - Madla

Počet všech členů je **236**, z toho **147** bratrů a **89** sester.
Celkový věk je **18993** roků, průměrný věk letos klesl na **80,4** roků.

Zpráva vůdkyně Svojsikova oddílu na XXXII. výroční členské schůzi konané dne 16. září 2023.

Atmosféra výročního jednání byla slavnostní během zasedání, kdy zazněly zprávy ses. vůdkyně a br. hospodáře, a dobrá nálada byla i v „kuloárech“.

foto bratři
Jeschke-Derviš
Martin Kus

Fotolist vypracoval

br. Jaroslav Frič - Norek

Jak je již tradicí, účastníci přátelsky pohovořili a vyměnili si i osobní vzpomínky ...

Náčelnictvo Kmene dospělých

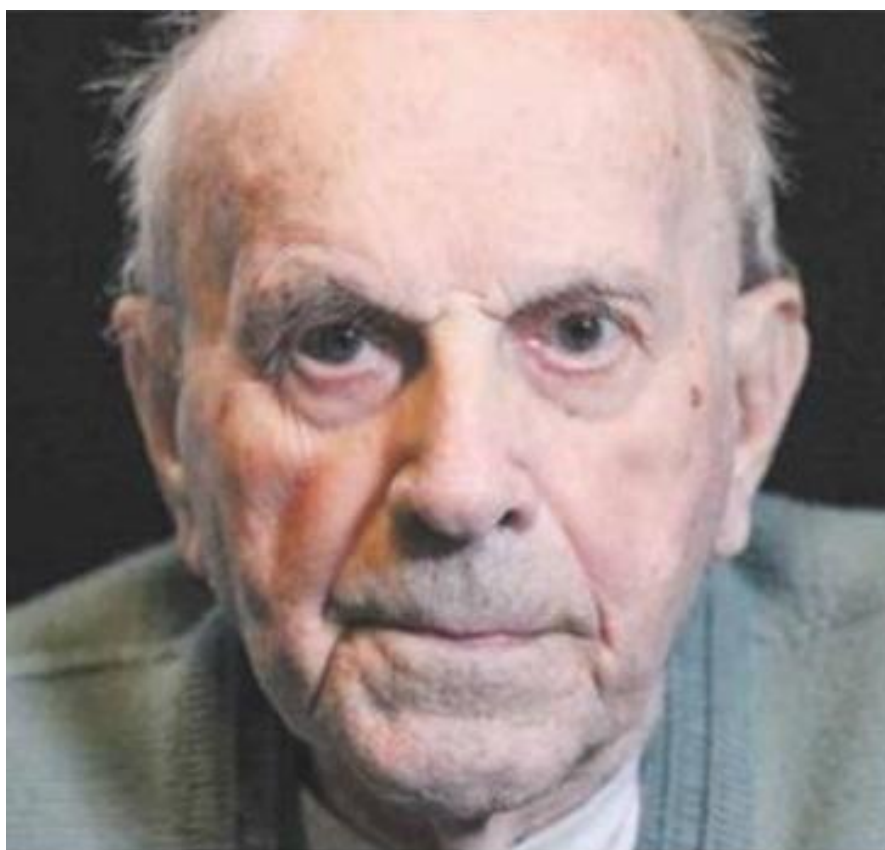
ocenilo zásluhy o skautské hnutí a významnou činnost vedoucí klubu oldskautek sestru Hanči Součkovou z Uherského Brodu vyznamenáním Stříbrné Syrinx, které jí bylo předáno na slavnostní říjnové schůzce.

„Velký dík patří sestře Hanči za pečlivé vedení kronik naší družiny celých 29 let od založení“, podtrhuje br. Zdeněk Novák - Mates.

Příběh jednoho z nás ...

Josef Pánek je celý život aktivním skautem. V Junáku poznal i svou budoucí ženu, s níž vychoval tři děti. V roce 2023 žil Josef Pánek v Domově Alfreda Skeneho pro seniory v Pavlovicích u Přerova.

Josef Pánek - nuceně nasazený s hrozbou trestu smrti

Jaro 1945. Na vlakovém nádraží v Olomouci právě probíhá namátková kontrola občanů Protektorátu. Šestnáctiletý Josef Pánek (*1928) právě prožívá nejhorší chvíle svého života. Je na útěku z nuceného nasazení a v případě odhalení mu hrozí i trest smrti.

Smutek po Tatičkovi

Josef se narodil v Hranicích na Moravě, ve městě, které provázelo téměř celý jeho život. Rodiče zde pracovali v lékárně. Pánkovi žili skromně, ale Josef prožíval šťastné dětství. Když v roce 1934 nastoupil do školy, bylo to naposledy, co ve třídě visel portrét prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Rok na to jej vystřídal Edvard Beneš. Celonárodní smutek po „Tatičkovi“, jak se Masarykovi přezdívalo, jako by předznamenal události, jež přišly o několik let později.

Uloupené pohraničí

Během mobilizace v roce 1938 narukoval i Josefův otec. Zanedlouho se, zklamaný a frustrovaný jako většina tehdejších mužů,

vrátil domů. Celý národ prožíval bezmocný vztek z Mnichovské dohody, kvůli níž přišlo Československo o značnou část svého pohraničí. A rok nato i o zbytek svobody – vypukla druhá světová válka.

Beneše vystřídal Hitler

„Seděl jsem zrovna ve škole, ve třídě, a díval jsem se na Němce z okna, jak jeli směrem od Bělotína. Kantoři z toho byli na větvi, nevěděli, co nám můžou říct, a co ne,“ vzpomíná Josef Pánek na osudový den, kdy nacistická vojska obsadila zbývající území Čech a Moravy. Ve škole se toho mnoho změnilo. Žáci museli v učebnicích začernovat či vytrhávat pasáže, které se nacistům nehodily. Mizele portréty dřívějších státníků, na zdi za katedrou vystřídal Edvarda Beneše nacistický vůdce Adolf Hitler.

Fotbal s gestapáky

Josef Pánek hrával po škole se spolužáky často fotbal na malém prostranství, se kterým sousedilo sídlo obávaného gestapa: „Tam byli tajní, státní policie, všechno možné. A oni se tam nudili, a když viděli, že my tam klidně hrajeme fotbal, tak přišli, jestli by si s námi nemohli zahrát Německo proti Česku. Jak to dopadlo,

už si nevzpomínám, ale gólů moc nebylo, jestli dva, to bylo všechno,“ vzpomíná Josef Pánek na situaci dobře ilustrující absurditu kruté doby.

Nucené nasazení

Na samém sklonku války, když Josef ukončil měšťanskou školu, však přišla rána – nacistům docházely síly a mnoho mladých lidí dostalo povolávací rozkaz k nucenému nasazení, který se nevyhnul ani šestnáctiletému Josefovi – na jaře 1945 musel nastoupit jako kopáč zákopů v Droždíně pod Svatým Kopečkem v Olomouci: „Spali jsme v hospodě, já jsem spal pod stolem. Vyfasovali jsme akorát slamníky, do kterých jsme nacpali seno a slámu, co dala obec k dispozici, a na tom jsme spali.“ Kvůli těžkým pracovním podmínkám se Josef jednoho dne rozhodl, že odtud uteče.

Hrozil mi trest smrti...

Jednoho dne se po pracovní době vydal na droždínské nádraží. Koupil si jízdenku do Hranic. Když dojel do Olomouce, na nádraží již čekali příslušníci Werkschutz (závodní stráž), kteří zde prováděli rozsáhlou kontrolu dokladů. Ale ty u sebe Josef neměl... V nastalém zmatku mu na mysli vyvstala hrůza z odhalení, které tehdy mohlo znamenat i smrt na popravišti. Naštěstí v davu lidí zahlédl mladou ženu s kočárkem. „Přidal jsem se k ní a dělal jsem, že k ní patřím. Takže když pak šli kolem, tak mě pominuli, nechali mě být. Ta paní pak odjela jiným vlakem, už ani nevím kam,“ vzpomíná Josef Pánek na dramatické chvíle, ve kterých mu šlo o holý život. Potom se však bezpečně dostal do rodných Hranic, kde se až do konce války, na radu tatínkova známého, ukrýval v nemocnici. Dva týdny nato se Československo po šesti dlouhých letech znovu svobodně nadechlo.

František Vrba, Radek Šuta

Olomoucký kraj

ČÍSLO 10 | ŘÍJEN 2023 | ROČNÍK 22 | NÁKLAD 291300 KS

MĚSÍČNÍK PRO OBČANY OLOMOUCKÉHO KRAJE

Celoživotní příběh br. Josefa Pánka viz Paměť národa:

<https://www.pametnaroda.cz/cs/panek-josef-1928>

(redakční zpracování Kamzík)

PhDr. Jan Šolc - Kol

(*25. 11. 1938)

obdržel na slavnostním řádovém dni 28. října 2023 od presidenta ČR Petra Pavla **Řád Tomáše Garrigua Masaryka 2. třídy** za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva. Br. Kol z Liberce je znám jako občanský aktivista, bývalý vysokoškolský pedagog i emeritní poslanec Federálního shromáždění (byl v 90. letech činný v Kanceláři presidenta republiky Václava Havla, spoluzakládal Etické fórum ČR). Mimo jiná ocenění obdržel roku 2022 oldskautský Řád Zlaté Syrinx. Doživotním členstvím v čest. Svojsíkově oddíle byl vyznamenán r. 1999. Např. na Výroční členské schůzi SO r. 2021 zazněla, jeho slova:

Vážení a milí, sestry a bratři,

Liberec 19. září 2021

dnešní úvahu věnuju sestře Hance, naší dlouholeté obětavé vůdkyni Svojsíkova oddílu, která dnes předala sestře Madle svou pomyslnou vůdcovskou hůl, aniž by opustila náš kruh. Přiznávám se, milá Hanko, že mě překvapila míra dojetí i obava, abych svému úkolu dnes dostál.

*

Neviděli jsme se dva roky, ale dobrou zprávou je, že do nás Covid nijak vážně nezaťal. Zásluhu na tom bezpochyby mají naše skautská srdce a život pod lilí a trojlístkem. Před malou chvílí jsme postáli minutu ticha za sestry a bratry, kteří se tu s námi už nebudou setkávat. Je to součást řádu bytí a my si s léty přiznáváme, že je to nesnadné, že to stále neumíme.

Pocítovali jsme nedávno ty ztráty i při tokijské olympiádě a jistě si vzpomínáte na jednu z našich nadějí, dvojnásobného mistra světa v obtížnostním lezení Adama Ondru, kterého na převisu dělily dvě sekundy od zlaté medaile. Myslím na něj poslední dva roky v jiném smyslu, když se po návratu z jedné cesty světem vyjádřil, že si my Češi neumíme vážít svobody a demokracie.

Jako ozvěna se mi vrací slova jedinečného politického myslitele XIX. století K. H. Borovského, že „není-li národ vzdělaný a mravně zachovaný, je marné napravovat stav věcí veřejných revolucemi, neboť vše se po čase zase navrátí k horšímu.“

Zapadá mi to do souvislosti s obrazem současné předvolební kampaně, kdy jako bychom prožili těch polistopadových 30 let někde jinde. Ne pro povrchnost politických hesel, to jaksí „povinně“ patří k politickému klání, ale k názorům, která najednou slyšíme častěji než jindy, mezi sebou, doslova jako bychom zapomněli na všechno, co jsme zavrhlí, a naopak na co jsme slibovali i vybojovali, pro mělkost soudů a absenci kritického myšlení. Naopak mě uspokojuje a dává naději pravidelné setkávání s rovery a na letních táborech, jejich názorová otevřenost, naslouchání a zvědavost a odpovědné hledání smyslu života. Často slyšíme otázku, jaká je ta naše, naše mládež doopravdy... Snad jedinou správnou odpovědí je, že *jiná*, žije v docela jiných podmínkách, dělí nás propast dvou generací.

A k tomu našemu stáří a stárnutí... Významný německý Humboldtův institut podnikl široce založený mezinárodní výzkum, věnující se vztahem dvou hodnot, stáří a štěstí. Závěr byl překvapivý, nejšťastnějšími byli respondenti sedmé životní dekády, 70 až 80 let; a jako nejšťastnější rok života byl uváděn rok 83. Dovolím si to potvrdit, ten rok je mou přítomností.

Masaryk ve své úvaze ten končený rok člověka překračuje, když na soudobé úrovni vědeckého poznání o zachování hmoty a energie, když volá, že něco tak citlivého a skvělého jako lidská duše by mělo zaniknout!

Milé sestry, milí bratři, těším se s vámi na shledání ve větším počtu příští rok.

Váš

Honza Šolc-Kol

18. akce OS Jbc n.N.

"BESEDA O LETOŠNÍM TÁBOŘENÍ NAŠICH PULČÍKŮ"

Listopad 2023

20. akce OS Jbc n.N.

Prosinec 2023

"Vánoční Tortuga nositelů vyznamenání Stříbrných bobrů, členů HKVS a krajských kapitánů VS"

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Básník VÁCLAV RENČ

Václav Renč studoval v Praze. V letech 1933–36 byl propag. redaktorem Svazu knihkupců a nakladatelů ČSR a redakčním tajemníkem čas. Rozhledy po literatuře a umění. Od 1937 pracoval jako redaktor praž. naklad. Novina (léta 1938–41 zde redigoval literár. měsíční zpravodaj Cesta za knihou). V letech 1942–45 byl spisovatelem z povolání (v letech 1940–1944 redigoval revue Řád). R. 1945 byl pro svoji publicist. činnost v době okupace distancován očistnou komisí Syndikátu čes. spisovatelů na 2 roky (tj. měl po tuto dobu zákaz publikovat), po dalším šetření byl ze Syndikátu vyloučen. Po válce působil v sezoně 1945/46 jako dramaturg Měst. divadla v Olomouci a poté jako lektor a režisér Národ. divadla v Brně až do doby, kdy dostal od akčního výboru ND výpověď a musel divadlo opustit (1948). Od 1949 byl z polit. důvodů nucen žít se jen příležitostnými pracemi, v květnu 1951 byl zatčen a ve vykonstruovaném procesu s tzv. Zelenou internacionálou v dubnu 1952 odsouzen na 25 let vězení. Byl propuštěn r. 1962, rehabilitován v plném rozsahu až r. 1990. Po propuštění pracoval jako dramaturg operety Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci. Roku 1967 se přestěhoval natrvalo do Brna a věnoval se literatuře a překládání. Zemřel tamtéž 30. dubna 1973.

Tento text dali pozůstalí sestry Jiřiny Magnuskové do textu posledního rozloučení.

10. Plajnerova družina SO.

Bratr Miroslav Doubrava – Akela, člen SO, vydává podcasty „Z Vlčáckého doupěte“. Zveřejnil také již 3. pokračování k historii Svojsíkova oddílu.

Odkazy zde:

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/miroslav-doubrava/episodes/52--Svojskv-oddl-3--dl-e2bu2ns?fbclid=IwAR2b3X-kLBiJPdEZP8aWX-Q7nvqdIXUwzmAymigP4Mx3EVcxJHjEGUs0an4>.

Zprávu podává br. Aleš Cepek – Kšand'ák,

Poslední zveřejněné (pouze vyobrazení, aktivní po otevření odkazu):

52. Svojsíkův oddíl (3. díl)

Píše se rok 1999 – 2003, neklidné časy SO pokračují.

[See more](#)

14. 11. 2023

33:57

51. Svojsíkův oddíl (2. díl)

Píše se rok 1989–1999, neklidné časy SO.

Intriky a výpady proti sestře Ivě Mackové, starostce Junáka...

[See more](#)

09. 11. 2023

20:56

50. Svojsíkův oddíl (1. díl)

Proč tu vlastně Svojsíkův oddíl je? Čí

to byl nápad? K čemu tato jednotka vlastně existuje? A jaký má smysl?...

[See more](#)

07. 11. 2023

22:05

Předchozích 49 dílů se věnuje např.

- Skautské družině
- Osobnosti vůdce

a dalším tématům, jako je DOBRÝ SKUTEK, ZÁKON; poslechnout si je možné také různá zamyšlení a i některé vzpomínky účastníků 3. odboje.

Bratr Scamp o žetonu píše:

Jde o přenosný žeton Dobrého Skutku, který si konkrétní skautík každý den ráno vloží do své LEVÉ kapsy, aby v průběhu dne, po splnění prvního dobrého skutku, si jej předal do své PRAVÉ kapsy. Žeton mu připomněl jeho životní pravidlo, aby každý den vykonal alespoň jeden dobrý skutek.

U správného skauta se předpokládá, že po určité době se mu tento rituál stane natolik samozřejmým, že ke každodennímu vykonání dobrého skutku již nebude potřebovat připomínku SŽDS a proto může tento SŽDS zapůjčit dalšímu ze svých bratrů a tak může SŽDS dlouhodobě kolovat a být předáván dalším a dalším a tak plnit své poslání. Předpokládá se jeho napodobování, kopírování a jeho výroba z různých materiálů (dřevo, kůra, kov, látky a tkaniny, nejlépe však přírodní).

Originálem však zůstává výhradně výrobek z kůže s následující legendou :

1. Kompozicí je kruh. Je to znak Života – každodenního činu, výzva k opakování, proto střídá dvě strany. Myšlenku dobra a pak reálný skutek.
2. Otevřená skautská lilie, která není specifikovaná, s volným prostorem, vyzývajícím ke vstupu s prvním každodenním dobrým skutkem.
3. DOBRÝM – je úmysl – myšlenka
4. SKUTEK – je každodenním důsledkem, naplněním
5. Volba malého písma (minuskule) připomíná princip tvořivé pokory
6. Obě strany platí pouze společně a dohromady, jako forma jednoty DOBRA a SKUTKU
7. Jde o skrytou, nikoliv vnější okázalost (na kroji apod.). Osobní mystérium činu.

Bratrsky Scamp.

Pro ty z vás, kteří neznají bratra Scampa osobně, ještě doplňuji. Bratr Scamp, celým jménem ing. arch. Stanislav Žalud, je dlouholetým vůdcem 23. oddílu OS v Přerově. Byl donedávna náčelníkem OS kmene a výrazně se zasloužil o vybudování pevných základů Svazu především v oblasti legislativy organizace.

Bratr Stanislav Žalud - Scamp, vyznamenaný jak Junákem (Medailí skautské vděčnosti v roce 2021) a nositel nejvyššího vyznamenání od Svazu skautů a skautek ČR "ČTVRTÉ ORLÍ PERO", je autorem této zajímavé pomůcky.

Bratr Scamp zemřel ve věku 91 let dne 14. listopadu 2023. Byl účastníkem sametové revoluce a celoživotním skautským vůdcem. Svoje skautské zásady uplatňoval i v občanském životě a také v politické činnosti jako náměstek min. hospodářství ČR. Byl také poslancem.

O úmrtí bratra Scampa (viz též: <https://www.facebook.com/oldskauti.cz>) se jistě sluší vzpomenout zde ve Zpravodaji SO, i když možná v důsledku „slabého povědomí“ o svazu Skautů a skautek České republiky nejsou žetony dobrého skutku všeobecně známy. Po seznámení s jejich symbolikou se mohou dobře stát dalším dědictvím skautské historie i praktickou pomůckou dneška.

NAVŽDY ODEŠLI

Junák Frýdek – Místek a Svojsíkův oddíl ztratili sestru

Ing. Jiřinu Magnuskovou

(*19. 3. 1930 †15. 1. 2023)

Jiřina Magnusková rozená Stolařová se narodila roku 1930. Za války pomáhala s různými charitativními akcemi, po jejím skončení byly ona a její sestra osloveny, aby zkusily založit skautský oddíl. Do té doby o skautingu nic nevěděly, ale dařilo se jim. Bohužel přišla doba komunistického režimu. Stihla ještě absolvovat lesní školu, kde také přednášela Vlasta Kurková, velmi činorodá skautská činovnice, jež byla také z politických důvodů vězněná. Po zákazu skautingu raději s oddílem ukončila skautskou činnost, aby její svěřenci neměli nějaké postihy.

Když se skaut obnovoval v roce 1968, rozhodla se, že nechá prostor mladým; chtěla jim umožnit, aby se naučili vést, a aby se postavili na vlastní nohy (byla přesvědčena, že „mladí lépe rozumí mladým“); pomáhala např. s organizací putovních táborů. Také se snažila svěřence vést k hledání a šíření krásy, dobra a dalších kladných hodnot; vést je k četbě kvalitní literatury, aby se zajímali o kulturu. Po opětovném zákazu Junáka v r. 1970 se ještě chvíli snažila vyvíjet skautskou činnost, bylo to však stále nebezpečnější (měla strach hlavně o své svěřence, aby neměli problémy). Byla také předvedena k výsledku a upozorněna, že ji mají pod kontrolou.

Po r. 1989 pomáhala organizovat rádcovské kurzy a snažila se nechávat prostor mladším, jejichž práci považovala za velmi dobrou, a také aby nedocházelo ke konfliktům mezi generacemi; v kontaktu se skauty zůstala i ve vysokém věku.

V r. 2006 ji starostka města Frýdek – Místek předala ocenění „Křesadlo“ za dlouhodobou práci v občan. sdružení Katolický lidový dům, kde od r. 1996 do r. 2003 byla předsedkyní a v té době zavedla podnikání „Nákup použitého nábytku z Holandska a jeho prodej“ (výtěžek byl investován do oprav a dostavby Lidového domu). Zasloužila se o pořádání přednášek, klubů, různých setkání, výstav, koncertů. Iniciovala dobrovolnickou pomoc bezdomovcům a sociálně potřebným lidem i lidem v duševní a duchovní krizi jakož i romským dětem. Patřila k zakladatelům místní Charity, klubu Nezbeda a Seniorklubu. Viz též: <https://www.pametnaroda.cz/cs/magnuskova-jirina-20120619-0>.

Za skautskou činnost obdržela vyznamenání: 1994 stříbrná Syrinx, r. 1998 Skautská láska a již r. 1994 doživotní členství v čestném Svojsíkově oddíle; kruh nejstarších členek SO i celý Svojsíkův oddíl její památku zachová trvale.

Junák Karlovy Vary a Svojsíkův oddíl navždy opustila sestra

Věra Doubková – Tečka

(*21. 5. 1929 †17. 1. 2023)

Do skauta vstoupila v roce 1936 v Praze, a to do 8. dívčího oddílu, který měl klubovnu na Libeňském ostrově (Praha 8). Jako nejmenší z celého oddílu obdržela přezdívku Tečka. Za války, jako 11–12letá,

založila podle výzvy J. Foglara klub Mladého hlasatele (s čís. 5813) nazvaný „Modrá kotva“.

V roce 1945 opět se zapojila do 8. oddílu a v roce 1946 již vedla tábor 15 děvčat v jižních Čechách.

V roce 1947 žila 1 rok ve Švédsku. Po návratu v roce 1948 opět převzala vedení oddílu a v roce 1949 vedla letní tábor na Slovensku (v následujícím roce byla činnost organizace Junák nastupujícím komunistickým režimem zakázaná až do roku 1968). V tomto roce již žila v Karlových Varech a po znovuoobnovení organizace Junák se ihned přihlásila k činnosti a stala se vůdkyní 5. dívčího oddílu.

V roce 1970 vedla poslední skautský tábor opět na Slovensku (tento tábor bohužel skončil vinou téměř katastrofické nepřízně o tři dny dříve, než bylo plánováno).

Po zrušení Junáka byla několikrát vyslýchána StB, která po ní požadovala jména a adresy „bývalých funkcionářů“, což Tečka odmítla (<https://www.pametnaroda.cz/cs/doubkova-vera-1929>). Snad i proto se během totality nepřipojila k ilegální skautské činnosti (formou krycích oddílů turistické mládeže), protože byla donucena komunistickým režimem k zapojení do akce „77.000 do výroby“ a pracovala jako řidička nákladního vozu 10–12 hodin denně, navíc nepravidelně i o sobotách a nedělích.

Po „sametové revoluci“ v roce 1989 se opět přihlásila k činnosti v znovu obnoveném Junáku, věnovala se výchově budoucích rádců a oddílových vedoucích.

Byla naposledy členkou klubu oldskautů č. 74 „Bellatrix“ v Karlových Varech. Dožila se věku bezmála 94 let.

V roce 1991 byla oceněna oldskautským vyznamenáním Bronzové syrinx.

Doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byla vyznamenána již předtím – v r. 1990. Patřila k nejstarším členkám SO, kde její podnětný odkaz zůstane trvale zachován.

Junák Český Krumlov a Svojsíkův oddíl ztratili bratra

MUDr. Václava Bedřicha - Duchnu.

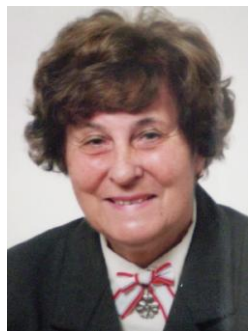
(*13. 9. 1932 †22. 9. 2023)

Narodil se v Praze, kde žil až do konce svých studií na lékařské fakultě. V roce 1946 se stal členem skautského hnutí, a jak sám říkal – skautem je člověk na celý život. Během studia se seznámil se svou životní láskou a budoucí manželkou Evou, která se po studiích věnovala zubnímu lékařství. Po promoci je v Praze oddal P. Jiří Reinsberg, skaut, kterého br. Bedřich považoval za svůj největší životní vzor. Po studiích přišla br. Bedřichovi umístěnka do Českých Budějovic a jeho manželce do Žatce. Až po narození jejich prvního syna získala paní Eva umístěnku do Čes. Budějovic, kde už mohli žít společně. Narození svého třetího syna nakonec prožili v Čes. Krumlově, kam byli oba přeloženi. V duchu skautingu vychoval všechny své tři syny.

„Skaut, lékař, malíř, řezbář, restaurátor, divadelní ochotník, soukromý egyptolog, písmák, celoživotní čtenář Bible, pražský a českokrumlovský patriot, nejlepší táta, děda i praděda, vzor pro mnohé, zemřel ve věku 91 let. Do poslední chvíle s jiskrou v oku a s myšlenkami na druhé“ (slova rozloučení na smutečním oznámení). Jeho životopis viz internet. odkaz: <https://www.pribehynasichsousedu.cz/media/V%C3%A1clav-Bed%C5%99ich-%C5%BEivotopis.pdf>.

„Bratr Duchna roky skautoval v Českém Krumlově a před nějakým časem se přestěhoval do Prahy, kde se hned přihlásil do Pražské družiny SO. Bohužel nejdříve kvůli covidu a pak pro nemoc své manželky Evy nemohl docházet na naše schůzky a tak jsme byli alespoň v kontaktu přes mobil a mail“ (uvádí vůdkyně Pražské družiny SO sestra V. Hůlková – Amálka).

Poslední rozloučení proběhlo 9. 11. 2023 na Břevnovském hřbitově v Praze 6. V roce 1995 br. Václav Bedřich - Duchna obdržel za dlouholetou činnost v sociální oblasti Cenu města Český Krumlov. Roku 1998 byl vyznamenán doživotním členstvím ve Svojsíkově oddíle. Celý SO si trvale zachová vzpomínku na bratra Bedřicha.

Plzeňský Junák a Svojsíkův oddíl navždy opustila sestra

Jarmila Lišková - Jarka

(*27. 06. 1930 †8. 10. 2023)

Sestra Lišková vstoupila do skautského oddílu v květnu 1945. V srpnu 1945 absolvovala Dívčí lesní školu v Čechovicích, kde také složila skautský slib. Založila dívčí oddíl, který vedla do roku 1949, kdy po zákazu skautingu zanikl.

Na jaře 1968 se opět zapojila do práce a od června 1968 do srpna 1970 pracovala jako místopředsedkyně okresu Plzeň-město. V té době byla současně vůdkyní 2. dívčího oddílu v Plzni. V listopadu 1968 se zúčastnila III. sněmu Junáka v Praze.

V prosinci 1989 se spolupodílela na obnovení skautingu v Plzni - znovu se stala vůdkyní 2. oddílu a do roku 1992 pracovala jako místopředsedkyně okresu Plzeň-město.

V 90. letech začala na žádost sestry náčelní Vlasty Mackové pracovat v Náčelnictvu Dívčího kmene jako zpravodajka pro vůdcovské zkoušky.

Od roku 1995 byla nositelkou Řádu stříbrného trojlístku, doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byla vyznamenána již roku 1993.

Nejstarší kruh sester i Svojsíkův oddíl bude sestru Jarku postrádat a její památku si uchová.

Karel Schwarzenberg, dle rodové tradice Karel VII. ze Schwarzenbergu, v německojazyčném prostředí také Karl Fürst zu Schwarzenberg, celým jménem Karel Jan Nepomuk Josef Norbert Bedřich Antonín Vratislav Menas kníže ze Schwarzenbergu, * 10. 12. 1937.

Od presidenta Petra Pavla obdržel dne 28. 10. 2023

 Řád bílého lva I. třídy, občanská skupina.

†11. 11. 2023 R. I. P.

Jeho trefné postřehy patří již k „citátům významných osobností“, jako např.:

„U nás ve střední Evropě jsme úplně promíchaní, a to nejen s národy, které známe dnes, ale v nás koluje také keltská krev a kdo ví, co ještě předtím tady pobíhalo. K tomu je třeba počítat příležitostná znásilnění Tatary či Francouzi nebo Švédy.“

„Já si myslím, že ani na Západě neexistuje nějaká univerzální pravda. Ta je vždy jen v transcendentnu. Pravda není nikde na této planetě.“

„Domnívám se, že člověk se nemá za to, co je, ani stydět, ale ani se povznášet. Prostě si říct – Pán Bůh tě postavil sem a nalož s tím, jak můžeš nejlépe.“

„Když prší shůry, vezmi deštník a nestěžuj si.“

„Lhostejnost, jak známo, je totiž matkou diktatury.“

Zdroj: <https://citaty.net/autori/karel-schwarzenberg/>

Karel Schwarzenberg se hlásil ke skautingu – v mládí byl vlčetem (zde je s vůdkyní bývalého střed. LUX Praha - Vyšehrad ses. A. Švecovou a s br. E. Markem – Hroznýšem, ORJ Praha2). Nebyl sice členem Svojsíkova oddílu, ale připomeňme si jej také zde, protože jeho životní běh dobře odpovídá životu a postojům řádného skauta – viz též odkaz:

<https://els.skauting.cz/archiv/karel-schwarzenberg-rozhovor-o-zivote/> z roku 2014 na semináři Ekumenické lesní školy v Praze.

Zajímavé je také jeho (zaznamenané) vzpomínání: "Jako kluk jsem byl myšlenkami skautingu nadšený. Dostal jsem k nějakému svátku Svojsíkovi knihu a tu jsem několikrát za sebou přečetl. Při těch mnoha stěhováních se mi potom bohužel ztratila. Když jsme žili na Orlíku, do československého skautu jsem vstoupit nestihl, podařilo se mi to teprve v Rakousku. Těsně předtím jsem zažil tehdejší velké jamboree, které bylo kousek vedle nás u Bad Ischlu, tam jsem se nachomýtl a setkal se s už tehdá exilovými skauty, ale i dalšími. To na mě udělalo velký dojem. Pak jsem byl několik let ve skautu, potom jsme se zase stěhovali, a ten styk jsem zase ztratil. Ale přiznávám, že myšlenky Badena–Powella a Svojsíka mě v mládí velmi ovlivnily."

Tak vzpomínal Karel Schwarzenberg v cyklu rozhovorů SI - Skautská vize. Rozhovor si je možné poslechnout ze záznamu podcastu Skautského institutu: https://www.youtube.com/watch?v=y_nhfnJtXfw .

V 88 letech zemřel v Teplicích bývalý člen 1.oddílu Teplice bratr

Vladimír Míka – Míra

(*5. 8. 1935 †29. 11. 2023)

Narodil se a mládí prožil ve Zbirohu, malířem skla se vyučil v Novém Boru a své vzdělání završil na průmyslové škole sklářské v Teplicích; zde natrvalo zakotvil po vojenské službě. Svě profesní působení spojil se sklářskou hutí ve Mstišově, kde zakládal malířskou dílnu, což vyústilo do samostatných návrhů vlastních výrobků. Na Libereckých výstavních trzích roku 1964 získal zlatou medaili za kolekci hutních váz Oko. Roku 1970 další kolekce váz Duha putovala na světovou výstavu EXPO do japonské Ósaky. Téhož roku změnil profesi na kontrolora skla a porcelánu, určených pro export; v této funkci setrval až do r. 1996, kdy odešel do důchodu.

Br. Jiří Richter ze střediska Doubravka Junáka Teplice na internetu napsal: „...naše řady navždy opustil br. Vladimír Míka, dlouholetý člen našeho střediska i Svojsíkova oddílu, zasloužilý činovník s originálním smyslem pro humor a propagátor vodáctví ve skautské činnosti...“ Br. Martin Ryba – Max vypracoval podrobný nekrolog (viz: https://sonovinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2023/12/Vladimir_MIKA-nekrolog.pdf) v němž m.j. uvádí, že br. Míra v Teplicích spoluzaložil oddíl vodních skautů, který sídlil v loděnici ve Všechlapech; oddíl vedl až do násilného zrušení v r. 1970. Poté se mu povedlo oddíl včlenit do TJ Rudolfova huť Dubí jako vodácký turistický oddíl - pořádali sjetí řek doma i v zahraničí a též vodácké tábory. Mimo to působil jako trenér běžeckého lyžování při TJ Lokomotiva Teplice. Při poslední obnově Junáka v roce 1990 se br. Míra stal členem okresní rady Junáka, věnoval se skautské historii, vedl kroniky, ve kterých uplatnil své výtvarné nadání, a pořádal skautské výstavy v Teplicích, na Moldavě a ve Zbirohu. Do nedávné doby vedl při domovském skautském středisku oddíl oldskautů. Poslední rozloučení s br. Vladimírem Mírou se uskutečnilo 8. prosince v obřadní síni v Bystřanech.

Za svoji činnost byl zprvu vyznamenán Medailí lilie a přátelství Junáka, doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle v roce 2014 a roku 2023 skautským krajským Zlatým řádem Přemysla Oráče. Br. Míka patřil do skupiny starších členů SO, kde bude citelně chybět.

Br. Slavoj Chodounský v letech 1968 - 1970

V 96 letech navždy odešel bratr

JUDr. Slavoj Chodounský – Robin

(*11. 2. 1927 †5. 12. 2023)

Do 2. oddílu Junáka v Klatovech br. Slavoj vstoupil 20. 5. 1940 – nacisté v listopadu skaut zakázali, a tak první zkoušky a slib vykonal v ilegality (byli členy organizace „Černý lev“. Po osvobození převzal vedení 10. Oddílu Junáka v Klatovech. Slavoj Chodounský maturoval na klatovském gymnáziu v roce 1946, v oktávě 8A.

V Klatovech začal br. Chodounský také skautovat. Junáci v Klatovech, stejně jako všude v Československé republice, kladli veliký důraz na vlastenectví. Zúčastnil se protestního pochodu na Hrad v Praze, což mělo za následek vyloučení z vysokoškolského studia. Bratři Slavoj Chodounský – Robin a Karel Forst – Ran byli doma spojky mezi Josefem Anderlem - Pečekem v zahraničí a Jaroslavem Švenkem a Josefem Hettlerem - Hettym doma. Poslední informace (zvl. o průzkumu a dobývání uranové rudy, která se transportovala do SSSR) odešly do zahraničí v zimě 1950 - 1951. Robin a Ran byli zatčeni. (V monstrprocesu byl na doživotí odsouzen „jako hlava skupiny“ dr. Pavel Křivský.) Slavoj Chodounský a Karel Forst dostali r. 1952 trest 25 let odnětí svobody. Viz mj. také zdroj z webového archivu Svojsíkova oddílu; <https://so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2017/12/ZPRAVODAJ-SO-13-18.pdf>; br. Robina rovněž uvádí další zdroj viz níže: <https://www.svazskautu.cz/historie/lilie-pod-klopou-lilie-za-mrizemi/8-rok-1951-a-1952/>. Po rehabilitaci roku 1964 se br. Robin vrátil ke skautování - v dubnu 1969 byl přijat do funkce tajemníka náčelnictva a ve funkci byl do roku 1970 (v té době spolu s Pionýry jeli Junáci, které br Robin vedl, na poznávací zájezd do SSSR – po návratu domů však přišly „zlé časy“ a opět konec skautování). Řadu let pak br. Chodounský působil v rámci Dětských vesniček. Po poslední obnově Junáka, v roce 1990 byl br. Robin zvolen do náčelnictva Kmene oldskautů Junáka (nyní Kmen dospělých), kde byl členem zahraniční rady. Byl několikrát oceněn za svoji službu, doživotní členství ve Svojsíkově oddíle mu bylo uděleno v roce 1990; patřil do Pražské družiny SO, s jejíž rádkyní byl v kontaktu až do listopadu 2023. Řadí se k významným členům 3. odboje, jeho památka patří trvale nejen do historie čestného Svojsíkova oddílu a Junáka, ale také i do obecné historie českého skautingu. Poslední rozloučení proběhlo v rodinném kruhu v Praze.

Lit. zdroj: Chodounský, Slavoj: Se znakem lilie po stezkách studené války, archiv SI SABS.

Kolínský oldskauting navždy opustila sestra

Naděžda Rohová – Čečetka

(*16. 2. 1936 † 29. 9. 2023)

Zveřejněno s opožděním.

Sestra Naděžda byla členkou Junáka od roku 1945 a skautskému hnutí zůstala věrná po celý život.

Zvláště po roce 1968 patřila mezi výrazné skautské osobnosti na kolínském okrese. Především v rámci 1. střediska Kolín byla mnohaletou aktivní zástupkyní vůdce (13 let) a také pokladnicí (11 let) 104. klubu KD Oldi Kolín. Oddíl sdružoval oldskauty z celého okolí a patřil k největším aktivním klubům KD vůbec (prošlo jím cca 150 členů), a to i přes velmi vysoký věkový průměr členské základny oddílu. Viz také např.: https://www.svoboda.info/galerie/vsedni-zivot/foto_oldskauti-se-sesli-v-kutnohorske-klubovne-na-tradicnich-reminiscencich-potrech-letech/?gallery=1. Sestra Čečetka (spolu s vůdcem br. Kocourem) udržovala klub v chodu a s velkou energií a obětavostí dávala jeho stávajícím členům skautskou náplň pro zimu jejich života.

Středisková rada 1. střediska Kolín v roce 2020 jednohlasně schválila, aby sestra Čečetka obdržela od Kmene dospělých Medaili syrx - stříbrný stupeň za svůj dlouhodobý přínos oldskautské činnosti.

Doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byla ses. Čečetka vyznamenána v roce 2005. Mezi členkami SO bude citelně chybět stejně tak, jako v řadách kolínských oldskautek.

K Novému roku neodmyslitelně patří krajina, zasypaná sněhem. Vydrží alespoň trochu?

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz